

Præjudicielt spørgsmål

Er artikel 6 og 8 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold til hinder for en national retsregel ⁽¹⁾, hvorefter udstedelse af en tilladelse, som giver ret til ophold i forbindelse med behandlingen af en ansøgning om opholdstilladelse af lægelige grunde — der under hensyntagen til de ovenfor beskrevne kriterier kan antages til realitetsbehandling — har til følge, at tredjelandstatsborgeren har ret til ophold, om end det er midlertidigt og uden retsgrundlag, mens ansøgningen behandles, og hvorefter en sådan udstedelse da indebærer en implicit tilbagetrækning af en afgørelse om tilbagesendelse, der er truffet tidligere som led i en asylprocedure, og som den er uforenelig med?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16.12.2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold (EUT 2008, L 348, s. 98).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Polen) den 4. januar 2022 — M.B., U.B. og M.B. mod X S.A.

(Sag C-6/22)

(2022/C 158/05)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: M.B., U.B. og M.B.

Sagsøgt: X S.A.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er det i lyset af formålet med Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler ⁽¹⁾, som er at beskytte forbrugerne mod urimelige vilkår i aftaler, der indgås med erhvervsdrivende, muligt at fortolke direktivet således, at når en retsinstans under anvendelse af direktivets bestemmelser har erklæret en aftale ugyldig, ophører anvendelsen af direktivet og dermed beskyttelsen af forbrugeren, således at reglerne for tilbagebetaling af ydelser mellem forbrugeren og den erhvervsdrivende skal søges i de nationale obligationsretlige regler, der finder anvendelse med henblik på afviklingen af den ugyldige aftale?
- 2) Skal en ret, der fastslår, at et bestemt aftalevilkår er urimeligt og at aftalen ikke kan opretholdes uden dette vilkår, og hvis der ikke er enighed mellem parterne om, at en sådan lakune i aftalen kan udfyldes med vilkår, som parterne er enige om, og hvis der ikke findes nogen deklatoriske bestemmelser[, som finder direkte anvendelse på aftalen, hvis der ikke kunne opnås enighed mellem parterne], på grundlag af artikel 6 og 7 i direktiv 93/13 erklære aftalen ugyldig alene under henvisning til forbrugeren påstand om, at aftalen ophæves, eller skal retten af egen drift og ved at gå ud over de af parterne nedlagte påstand, efterprøve forbrugeren økonomiske situation med henblik på at fastslå, hvorvidt en sådan ophævelse af aftalen vil udsætte forbrugeren for særligt skadelige virkninger?
- 3) Er det muligt at fortolke artikel 6 i direktiv 93/13 således, at en national ret — såfremt den når til den konklusion, at ophævelse af en aftale ville være særdeles ufordelagtig for forbrugeren, og parterne trods flere forsøg på en tilnærmelse ikke opnår enighed om, hvorledes aftalen skal udfyldes — under hensyntagen til forbrugeren objektive interesse kan udfylde den lakune, der er en følge af »fjernelsen« af urimelige vilkår, med bestemmelser i national ret, der ikke er deklatoriske i den i Domstolens dom i sag C-260/18 omhandlede forstand, dvs. bestemmelser, der finder direkte anvendelse på lakunen i aftalen, men med detaljerede bestemmelser i national ret, der kun kan finde tilsvarende eller analog anvendelse på aftalen, og som afspejler en gældende regel i national obligationsret?

⁽¹⁾ EFT 1993, L 95, s. 29.